

صحیفة الحسین علیہ السلام

[269] (9) خطبه آن حضرت هنگامی که خواست بسوی عراق برود سپاس خدای را سزا است، و آنچه خداوند بخواهد انجام پذیرد، و نیرو و توانی جز به اراده خداوند نمی باشد، و درود خداوند بر پیامبرش باد، مرگ بر فرزند آدم اثر نهاده آنچنانکه گردنبنند بر گردن دختر جوان اثر گذارده است، اشتیاق من به گذشتگان خود بیشتر از اشتیاق یعقوب به یوسف می باشد، و برای من جایگاه شهادتی برگزیده شده که آن را دیدار می کنم. گویا استخوانهایم را می بینم که گرگان بیابان بین نواویس و کربلا بر آن هجوم آورده اند، و شکمهای خالی و گرسنه خود را از آن پر کنند، راه فراری از آنچه به قلم تقدیر رقم خورده نمی باشد. خشنودی خداوند خشنودی ما خاندان می باشد، بر بلاهای او صبر می کنیم و او پاداش صابران را کامل بما می دهد، قطعه بدن پیامبر از او دور نخواهد ماند، و آنان در بهشت گرد هم می باشند، که چشمانش به آنان روشن شده، و وعده اش را نسبت به ایشان به تحقق می رساند. هر کس خون قلبش را در راه ما می ریزد، و خود را برای لقاء الهی آماده ساخته، با ما کوچ نماید، من فردا به خواست خداوند حرکت می کنم.
